

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 20. října 2010 č. 741

Stanovisko

vlády k návrhu zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 104)

Vláda na jednání své schůze dne 20. října 2010 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 104), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas**, a to z dále uvedených důvodů.

Vláda projednala obsahově shodný návrh zákona na jednání své schůze dne 21. prosince 2009. Konstatovala sice, že navržené zpřísnění podmínek pro provozování taxislužby a příležitostné silniční dopravy směřuje ke zkvalitnění stávající právní úpravy, avšak s navrženým způsobem řešení této problematiky se neztotožnila a s předloženým návrhem zákona vyslovila nesouhlas (usnesení vlády ze dne 21. prosince 2009 č. 1566), a to zejména s přihlédnutím k tomu, že přijetím navrženého zákona by, kromě jiného, došlo k některým zásahům do základních práv a svobod, zaručených ústavním pořádkem České republiky.

Vláda konstatuje, že předkladatel návrh zákona předložil v nezměněné podobě bez toho, že by přihlédl k předchozím připomínkám vlády a návrh zákona alespoň v podstatných věcech, které vláda nemůže opominout, upravil.

Vláda proto ve vztahu k ústavně právním aspektům předloženého návrhu zákona opakovaně uvádí, že

- navržené omezení okruhu obcí, které mohou vydávat obecně závaznou vyhlášku podle § 21c odst. 3 návrhu zákona, nelze považovat za souladné s ústavním pořádkem (čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky, § 35 zákona o obcích), neboť právo vydávat vyhlášky v samostatné působnosti náleží všem obcím v rámci výkonu územní samosprávy,

- za diskriminační a v rozporu s čl. 25 odst. 2 písm. b) Listiny základních práv a svobod lze považovat navržené ustanovení § 35b odst. 4 a 5, které pro stanovené doklady umožňuje jejich vydávání pouze v českém jazyce bez ohledu na to, že národnostním a etnickým menšinám se zaručuje právo užívat jejich jazyk v úředním styku; také správní řád pro obdobné případy stanoví, že ten, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka,

- navržené ustanovení § 35b, které rozlišuje mezi dopravci, kteří mají bydliště nebo sídlo na území České republiky, a dopravci, kteří mají bydliště nebo sídlo mimo území České republiky, zakládá nerovnost mezi dopravci a není tak v souladu s principy právního státu v rámci Evropské unie,

- navržené ustanovení o zabrání vozidla podle § 35c, kromě toho, že směřuje institut zabrání věci s institutem zajištění věci za účelem výkonu budoucího rozhodnutí o propadnutí věci, narušuje princip právního státu z hlediska přiměřenosti sankce, presumpce nevinny (aplikaci navrženého ustanovení neváže na pravomocné rozhodnutí ve správním řízení) a ochrany vlastníka vozidla odlišného od jeho řidiče, čímž zasahuje do ústavně zaručeného vlastnického práva.

Vláda se neztotožňuje ani s návrhem na oprávnění dopravního úřadu nahlížet za určitých podmínek do trestního spisu (§ 5 odst. 4 předloženého návrhu zákona) při zkoumání dobré pověsti žadatele o vydání koncese, neboť pro prokazování skutečností, obsažených v tomto ustanovení, není přístup do trestního spisu nezbytný, a to i s přihlédnutím k tomu, že v trestním spise mohou být i informace, týkající se citlivých údajů o dalších osobách, případně utajovaných informací, přičemž předložený návrh umožňuje nahlížet i do spisů, týkajících se řízení, která dosud nebyla pravomocně ukončena; předložený návrh zákona citovaným ustanovením také nepřímou novelizuje trestní řád (§ 65), což je nepřijatelné.

Vláda kromě toho upozorňuje na některé další nedostatky předloženého návrhu zákona, například

- na nedostatečné zhodnocení dopadů zákona na podnikatelské prostředí a zvýšení administrativní zátěže podnikatelů (zjišťování údajů od živnostenského úřadu (body 8 a 23 návrhu novely), založení nové oznamovací povinnosti (bod 21 návrhu novely),

- na to, že předložený návrh zákona v § 20a stanoví pro provozovatele příležitostné osobní dopravy povinnost neparkovat a neúčastnit se silničního provozu na veřejně přístupných komunikacích a jiných veřejných prostranstvích bez objednávky, učiněné způsobem podle § 2 odst. 10 věty druhé, tj. v sídle, v provozovně nebo v místě trvalého pobytu, nebo v místě podnikání; dodržování této povinnosti je v podstatě nekontrolovatelné a z tohoto hlediska se tato povinnost jeví jako nadbytečná,

- na to, že navržené rozšíření působnosti obecní policie i na vybírání kaucí (§ 35b předloženého návrhu zákona) postrádá hmotně právní opodstatnění, neboť obecní policie není orgánem státního odborného dozoru ani kontroly podle zákona silniční dopravě a nelze zajistit její jednotné řízení; smyslem kaucí v silniční dopravě je zajistit zaplacení pokuty u subjektů, u nichž nelze provádět výkon rozhodnutí, což není případ taxislužby, kde se jedná o oblast vymahatelnou podle správního řádu,

- na to, že navržené podmínky pro možné odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby (§ 21d odst. 6) nezohledňují zásadu přiměřenosti v tom směru, aby tato sankce byla ukládána až za opakovaná a závažná jednání, nikoliv za ojedinělé nesplnění povinností,

- na to, že § 21d odst. 7 předloženého návrhu zákona vylučuje použití správního řádu v případě zadržení průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby na místě kontroly bez přihlídnutí k tomu, že § 143 správního řádu upravuje institut správního řízení na místě, který je pro uvedené případy zásahu do práv fyzické osoby plně aplikovatelný,

- na to, že navržená definice taxislužby a příležitostné osobní dopravy zavádí novou kategorii asistenční taxislužby, kterou však návrh zákona dále neupravuje,

- na to, že úprava správního trestání si vyžaduje dopracování (nepřesné či neurčité vymezení skutkových podstat bez odkazu na konkrétní hmotně právní povinnosti, jejichž porušení má být sankcionováno), nedůsledné rozlišování subjektů deliktů - fyzických a právnických osob (§ 35 odst. 6), nedořešení otázky informovanosti policisty na místě o předchozích pravomocných rozhodnutích pro případ odejmutí vozidla (§ 35c odst. 1),

- na to, že předložený návrh zákona neupravuje, jakým způsobem by policista na místě vyhodnotil, že jde o opakované neoprávněné provozování taxislužby, když by neměl k dispozici přehled o předchozích pravomocných rozhodnutích v této věci,

- na to, že novelizační body 19, 24 a 39 návrhu zákona jsou ve vazbě na zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, obsoletní.

Vláda si je vědoma, že k úpravě podmínek pro provozování taxislužby a příležitostné silniční dopravy je nezbytné přijmout odpovídající legislativní změny, které budou efektivní a současně ústavně konformní. Vláda upozorňuje, že dílčí novela zákona o silniční dopravě, dotýkající se novelizačních bodů 19, 24 a 39 návrhu zákona, již byla provedena zákonem č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, a že v současné době je Ministerstvem dopravy připravována novela zákona o silniční dopravě, do které by mohly být podněty na úpravu podmínek pro provozování taxislužby a příležitostné silniční dopravy, vyplývající i z předloženého návrhu zákona, zapracovány a postoupeny k širší diskusi.